

Sygn. akt III U 80/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 listopada 2018r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	st. sekretarz sądowy Beata Dzienis

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 listopada 2018r. w Suwałkach

sprawy (...)

przy udziale uczestników: S. T., J. T., K. T., T. T., A. W., M. W., W. W., R. W., J. S. (1), A. S., M. S. (1), I. S., J. S. (2), S. S., B. S., Ł. T., D. W. (1), K. A., B. B., J. A., P. B. (1), A. B. (1), R. B., Ł. B., M. B. (1), A. B. (2), P. B. (2), M. B. (2), G. C., W. C., D. K., A. K. (1), G. K., K. K. (1), P. K. (1), M. K. (1), A. M. (1), Z. C., K. C., A. C., P. C., K. D., J. D., A. D., M. D. (1), M. D. (2), W. D. (1), R. D. (1), W. D. (2), W. D. (3), G. D., K. K. (2), J. K. (1), P. K. (2), E. M., B. D., P. D., Z. F., D. G., U. G., S. G., A. G., M. J. (1), A. J., R. K., M. D. (3), S. F., S. I., E. J., M. J. (2), P. J., D. W. (2), K. W., M. Z., J. Ż., W. K. (1), A. K. (2), J. K. (2), P. G., W. K. (2), C. K., M. K. (2), S. K., I. K., J. K. (3), W. L., J. L., D. Ł., A. M. (2), M. M. (1), M. M. (2), B. M., D. M., P. N., K. O. (1), K. O. (2), M. O., R. O., Ł. P., W. P., D. P., P. P., M. P. (1), M. P. (2), K. R. (1), K. R. (2), D. S. (1), W. S. (1), D. S. (2), P. S., M. S. (2), W. S. (2) i G. S.

przeciwko **Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.**

o ustalenie

w związku z odwołaniem (...)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

z dnia 4 grudnia 2017r. znak (...)

1. ***oddala odwołania;***

2. ***zasądza od (...)na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. kwotę 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.***

Sygn. akt III U 80/18

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzjami z dnia 4 grudnia 2017r. od numeru (...) do numeru (...) i od numeru (...) do numeru (...) powołując się na art. 18 ust. 1, art. 20 ust. 1, art. 32 , art. 83 ust. 1 pkt 3, art. 91 ust. 5 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz.U. z 2016r. poz. 963 ze zm.), w zw. z §2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18.12.1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (DZ.U. z 2015r. poz. 2236 ze zm.) w zw. z art. 8 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 04.03.1994r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (Dz. U. z 2016r., poz. 800 ze zm.) oraz art. 79 ust 1, art. 81 ust. 1, 6 ustawy z dnia 27.08.2004r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz U. z 2015r. poz. 581 ze zm.) stwierdził podstawy wymiaru

składek na ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe) oraz na ubezpieczenie zdrowotne zatrudnionych na podstawie umowy o pracę u płatnika składek (...) następujących pracowników:

- **S. T.** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.188,80zł, za grudzień 2015r. – 2.058zł, za grudzień 2016r. – 2.300zł (decyzja nr (...)... (..));

- **J. T.** - za grudzień 2014r. – 2.130zł, za kwiecień 2015r. – 200zł (decyzja nr (...)... (..));

- **K. T.** - za kwiecień 2015r. – 1.948zł (decyzja nr (...)... (..));

- **T. T.** - za grudzień 2014r. – 530zł, za kwiecień 2015r. – 480zł, za grudzień 2015r. – 530zł, za grudzień 2016r. – 530zł (decyzja nr (...)... (..));

- **A. W.** - za grudzień 2015r. – 1.775zł (decyzja nr (...)... (..));

- **M. W.** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2.010zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (..));

- **W. W.** - za grudzień 2015r. – 1.950zł, za grudzień 2016r. – 2300zł (decyzja nr (...)... (..));

- **R. W.** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2.010zł, za grudzień 2016r. – 2.300zł (decyzja nr (...)... (..));

- **J. S. (1)** - za grudzień 2014r. – 2.200zł, za kwiecień 2015r. – 2.294,40zł, za grudzień 2015r. – 2.154zł, za grudzień 2016r. – 2.380zł (decyzja nr (...)... (..));

- **A. S.** - za grudzień 2014r. – 2.300zł, za kwiecień 2015r. – 2.400zł, za grudzień 2015r. – 2250zł, za grudzień 2016r. – 2.352zł (decyzja nr (...)... (..));

- **M. S. (1)** - za grudzień 2014r. – 300zł, za kwiecień 2015r. – 2.188,80zł, za grudzień 2015r. – 2.058zł, za grudzień 2016r. – 2.300zł (decyzja nr (...)... (..));

- **I. S.** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2.010zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (..));

- **J. S. (2)** - za grudzień 2014r. – 1980zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2010zł, za grudzień 2016r. – 2.300zł (decyzja nr (...)... (..));

- **S. S.** - za grudzień 2014r. – 2.200zł, za kwiecień 2015r. – 2.400zł, za grudzień 2015r. – 2.450zł, za grudzień 2016r. – 2.800zł (decyzja nr (...)... (..));

B. S. - za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (..));

- **Ł. T.** - za grudzień 2014r. – 1.606,67zł (decyzja nr (...)... (..));

- **D. W. (1)** - za grudzień 2015r. – 1.900zł (decyzja nr (...)... (..));

- **K. A.** - za grudzień 2014r. – 1930zł, za kwiecień 2015r. – 2.048zł, za grudzień 2016r. – 2.160zł (decyzja nr (...)... (..));

- **B. B.** - za grudzień 2014r. – 1.800zł, za kwiecień 2015r. – 2.188,80zł, za grudzień 2015r. – 150zł, za grudzień 2016r. – 200zł (decyzja nr (...)... (..));

- **J. A.** - za grudzień 2015r. – 1.950zł (decyzja nr (...)... (..));

- **P. B. (1)** - za grudzień 2014r. – 2.200zł, za kwiecień 2015r. – 2.294zł, za grudzień 2015r. – 2.154zł, za grudzień 2016r. – 2.460zł (decyzja nr (...)... (...));
- **A. B. (1)** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2.010zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (...));
- **R. B.** - za grudzień 2015r. – 1.864zł, za grudzień 2016r. – 2.380zł (decyzja nr (...)... (...));
- **L. B.** - za kwiecień 2015r. – 1.948zł, za grudzień 2015r. – 1.950zł, (decyzja nr (...)... (...));
- **M. B. (1)** - za grudzień 2014r. – 1.880zł, za kwiecień 2015r. – 2.224zł, za grudzień 2015r. – 2.090zł, za grudzień 2016r. – 1.548zł (decyzja nr (...)... (...));
- **A. B. (2)** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2.010zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (...));
- **P. B. (2)** - za grudzień 2015r. – 1.880zł (decyzja nr (...)... (...));
- **M. B. (2)** - za grudzień 2014r. – 1.830zł (decyzja nr (...)... (...));
- **G. C.** - za grudzień 2014r. – 2.000zł, za kwiecień 2015r. – 2.048zł, za grudzień 2015r. – 2.000zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (...));
- **W. C.** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.312zł, za grudzień 2015r. – 2.170zł, za grudzień 2016r. – 2.380zł (decyzja nr (...)... (...));
- **D. K.** - za grudzień 2016r. – 2.000zł (decyzja nr (...)... (...));
- **A. K. (1)** - za kwiecień 2015r. – 1.948zł, za grudzień 2015r. – 2.000zł, za grudzień 2016r. – 2.156zł (decyzja nr (...)... (...));
- **G. K.** - za grudzień 2014r. – 1.880zł, za kwiecień 2015r. – 2.100zł, za grudzień 2015r. – 2.000zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (...));
- **K. K. (1)** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.100,80zł, za grudzień 2015r. – 2.000zł, za grudzień 2016r. – 2.124zł (decyzja nr (...)... (...));
- **P. K. (1)** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.188zł, za grudzień 2015r. – 2.058zł, za grudzień 2016r. – 2.380zł (decyzja nr (...)... (...));
- **M. K. (1)** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2.010zł, za grudzień 2016r. – 2.300zł (decyzja nr (...)... (...));
- **A. M. (1)** - za grudzień 2014r. – 2.100zł, za kwiecień 2015r. – 2.241,60zł, za grudzień 2015r. – 2.106zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (...));
- **Z. C.** - za grudzień 2014r. – 2.188,80zł, za kwiecień 2015r. – 2.058zł, za grudzień 2015r. – 2.220zł, za grudzień 2016r. – 1.980zł (decyzja nr (...)... (...));
- **K. C.** - za grudzień 2014r. – 1.606,67 zł (decyzja nr (...)... (...));
- **A. C.** - za grudzień 2014r. – 2.300zł, za kwiecień 2015r. – 2.400zł, za grudzień 2015r. – 2.250zł, za grudzień 2016r. – 2.460zł (decyzja nr (...)... (...));

- P. C.** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.048zł, za grudzień 2015r. – 2.000zł, za grudzień 2016r. – 2.156zł (decyzja nr (...)... (...));
- K. D.** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2.010zł, za grudzień 2016r. – 2.300zł (decyzja nr (...)... (...));
- J. D.** - za grudzień 2014r. – 1.444zł, za kwiecień 2015r. – 1.998zł (decyzja nr (...)... (...));
- A. D.** - za grudzień 2014r. – 1.930zł, za kwiecień 2015r. – 2.100,80zł, za grudzień 2015r. – 2.000zł, za grudzień 2016r. – 1.548zł (decyzja nr (...)... (...));
- M. D. (1)** - za grudzień 2014r. – 2.000zł, za kwiecień 2015r. – 2.188,80zł, za grudzień 2015r. – 2.058zł, za grudzień 2016r. – 2.380zł (decyzja nr (...)... (...));
- M. D. (2)** - za grudzień 2014r. – 2.000zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2.010zł, za grudzień 2016r. – 2.300zł (decyzja nr (...)... (...));
- W. D. (1)** za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 1.960zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (...));
- R. D. (2)** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2.010zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (...));
- W. D. (2)** - za grudzień 2015r. – 1.900zł, za grudzień 2016r. – 2.156zł (decyzja nr (...)... (...));
- W. D. (3)** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.000zł, za grudzień 2015r. – 2.050zł, za grudzień 2016r. – 2.150zł (decyzja nr (...)... (...));
- G. D.** - za grudzień 2014r. – 2.200zł, za kwiecień 2015r. – 2.294zł, za grudzień 2015r. – 2.154zł, za grudzień 2016r. – 2.380zł (decyzja nr (...)... (...));
- K. K. (2)** - za grudzień 2014r. – 1.930zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2.010zł, za grudzień 2016r. – 1.932zł (decyzja nr (...)... (...));
- J. K. (1)** - za grudzień 2014r. – 1.880zł, za kwiecień 2015r. – 2.048zł, (decyzja nr (...)... (...));
- P. K. (2)** - za grudzień 2014r. – 1.880zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2.010zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (...));
- E. M.** - za grudzień 2014r. – 300zł, za kwiecień 2015r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (...));
- B. D.** - za grudzień 2014r. – 1.886,67zł, za kwiecień 2015r. – 2.100,80zł, za grudzień 2015r. – 150zł, za grudzień 2016r. – 2.124zł (decyzja nr (...)... (...));
- P. D.** - za grudzień 2014r. – 300zł, za kwiecień 2015r. – 2.100,80zł, za grudzień 2015r. – 1.825zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (...));
- Z. F.** - za grudzień 2014r. – 2.100zł, za kwiecień 2015r. – 2.188,80zł, za grudzień 2015r. – 2.058zł, za grudzień 2016r. – 2.300zł (decyzja nr (...)... (...));
- D. G.** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.048zł, za grudzień 2015r. – 2.160zł, za grudzień 2016r. – 1.287,50zł (decyzja nr (...)... (...));

-U. G. - za grudzień 2014r. – 1.830zł, za kwiecień 2015r. – 2.050,80zł, za grudzień 2015r. – 2.000zł, za grudzień 2016r. – 2.156zł (decyzja nr (...)... (..));

-S. G. - za grudzień 2014r. – 1.930zł, za kwiecień 2015r. – 2.100,80zł, za grudzień 2015r. – 1.912,50zł (decyzja nr (...)... (..));

-A. G. - za grudzień 2014r. – 1.780zł (decyzja nr (...)... (..));

-M. J. (1) - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.100,80zł, za grudzień 2015r. – 2.200zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (..));

-A. J. - za grudzień 2014r. – 1.930zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2.010zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (..));

-R. K. - za grudzień 2015r. – 1.900zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (..));

-M. D. (3) - za grudzień 2014r. – 2.000zł, za kwiecień 2015r. – 2.188,80zł, za grudzień 2015r. – 2.058zł, za grudzień 2016r. – 2.300zł (decyzja nr (...)... (..));

-S. F. - za grudzień 2014r. – 2.000zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2.010zł, za grudzień 2016r. – 2.300zł (decyzja nr (...)... (..));

-S. I. - za grudzień 2014r. – 2.100zł, za kwiecień 2015r. – 2.188,80zł, za grudzień 2015r. – 2.058zł (decyzja nr (...)... (..));

-E. J. - za grudzień 2014r. – 3.500zł, za kwiecień 2015r. – 3.600zł, za grudzień 2015r. – 3.650zł, za grudzień 2016r. – 4.300zł (decyzja nr (...)... (..));

-M. J. (2) - za grudzień 2014r. – 2.200zł, za kwiecień 2015r. – 2.294,40zł, za grudzień 2015r. – 2.154zł, za grudzień 2016r. – 2.380zł (decyzja nr (...)... (..));

-P. J. - za grudzień 2014r. – 2.200zł, za kwiecień 2015r. – 2.294,40zł, za grudzień 2015r. – 2.154zł, za grudzień 2016r. – 2.380zł (decyzja nr (...)... (..));

-D. W. (2) - za grudzień 2014r. – 2.094,44zł, za kwiecień 2015r. – 3.016zł, za grudzień 2015r. – 2.810zł, za grudzień 2016r. – 2.860zł (decyzja nr (...)... (..));

-K. W. - za grudzień 2014r. – 2.100zł, za kwiecień 2015r. – 2.000zł za grudzień 2015r. – 2.050zł, za grudzień 2016r. – 2.250zł (decyzja nr (...)... (..));

-M. Z. - za grudzień 2014r. – 2.100zł, za kwiecień 2015r. – 2.294,40zł, za grudzień 2015r. – 2.154zł, za grudzień 2016r. – 2.380zł (decyzja nr (...)... (..));

-J. Ż. - za grudzień 2014r. – 1.786,67zł, za kwiecień 2015r. – 100zł (decyzja nr (...)... (..));

-W. K. (1) - za grudzień 2014r. – 2.000zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2.010zł, za grudzień 2016r. – 2.300zł (decyzja nr (...)... (..));

-A. K. (2) - za grudzień 2014r. – 2.000zł (decyzja nr (...)... (..));

-J. K. (2) - za grudzień 2014r. – 2300zł (decyzja nr (...)... (..));

-P. G. - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.100,80zł (decyzja nr (...)... (..));

- W. K. (2)** - za grudzień 2014r. – 720zł, za kwiecień 2015r. – 650zł, za grudzień 2015r. – 700zł, za grudzień 2016r. – 765zł (decyzja nr (...)... (..));
- C. K.** - za grudzień 2014r. – 2.300zł, za kwiecień 2015r. – 2.505,60zł, za grudzień 2015r. – 2.346zł, za grudzień 2016r. – 2.460zł (decyzja nr (...)... (..));
- M. K. (2)** - za grudzień 2014r. – 1.880zł, za kwiecień 2015r. – 2.048zł, za grudzień 2015r. – 2.000zł (decyzja nr (...)... (..));
- S. K.** - za grudzień 2014r. – 1980zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2010zł, za grudzień 2016r. – 2.300zł (decyzja nr (...)... (..));
- I. K.** -za grudzień 2016r. – 2.056zł (decyzja nr (...)... (..));
- J. K. (3)** za grudzień 2014r. – 2.900zł, za kwiecień 2015r. – 3.100zł, za grudzień 2015r. – 3.150zł, za grudzień 2016r. – 3.500zł (decyzja nr (...)... (..));
- **W. L.** - za grudzień 2014r. – 2.300zł, za kwiecień 2015r. – 2.133,33zł, za grudzień 2015r. – 2.250zł, za grudzień 2016r. – 2.400zł (decyzja nr (...)... (..));
- **J. L.** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.000zł, za grudzień 2015r. – 2.050zł, za grudzień 2016r. – 2.150zł (decyzja nr (...)... (..));
- **D. Ł.** - za grudzień 2015r. – 100zł (decyzja nr (...)... (..));
- **A. M. (2)** - za kwiecień 2015r. – 1.948 zł(decyzja nr (...)... (..));
- **M. M. (1)** - za grudzień 2014r. – 2.300zł, za kwiecień 2015r. – 2.505,60, za grudzień 2015r. – 2.346zł, za grudzień 2016r. – 2.460zł (decyzja nr (...)... (..));
- **M. M. (2)** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2010zł, za grudzień 2016r. – 2.300zł (decyzja nr (...)... (..));
- **B. M.** - za grudzień 2014r. – 1930zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 1.910zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (..));
- **D. M.** - za grudzień 2014r. – 1.930zł decyzja nr (...)... (..));
- **P. N.** - za grudzień 2014r. – 1880zł, za kwiecień 2015r. – 2.100,80zł, (decyzja nr (...)... (..));
- **K. O. (1)** - za grudzień 2014r. – 2.900zł, za kwiecień 2015r. – 3.100zł, za grudzień 2015r. – 3.150zł, za grudzień 2016r. – 3.500zł (decyzja nr (...)... (..));
- **K. O. (2)** –za kwiecień 2015r. – 1.375zł (decyzja nr (...)... (..));
- **M. O.** – za grudzień 2014r. – 1.830zł, za kwiecień 2015r. – 2.100zł, za grudzień 2015r. – 1.650zł, za grudzień 2016r. – 2.124zł (decyzja nr (...)... (..));
- **R. O.** - za grudzień 2014r. – 2.000zł, za kwiecień 2015r. – 2.188,80zł, za grudzień 2015r. – 2.058zł, za grudzień 2016r. – 2.300zł (decyzja nr (...)... (..));
- **Ł. P.** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 1.570zł, za grudzień 2016r. – 2.124zł (decyzja nr (...)... (..));

- **W. P.** - za grudzień 2014r. – 2.200zł, za kwiecień 2015r. – 2.294zł, za grudzień 2015r. – 2.154zł, za grudzień 2016r. – 2.860zł (decyzja nr (...)... (..));
- **D. P.** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 2.010zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (..));
- **P. P.** - za kwiecień 2015r. – 2.400zł, za grudzień 2015r. – 2.450zł, za grudzień 2016r. – 2.700zł (decyzja nr (...)... (..));
- **M. P. (1)** - za grudzień 2015r. – 1.587,50zł (decyzja nr (...)... (..));
- **M. P. (2)** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.188,80zł, za grudzień 2015r. – 2.058zł, za grudzień 2016r. – 2.380zł (decyzja nr (...)... (..));
- **K. R. (1)** – za grudzień 2014r. – 2.400zł, za kwiecień 2015r. – 2.600zł, za grudzień 2015r. – 1.530zł, za grudzień 2016r. – 3.200zł (decyzja nr (...)... (..));
- **K. R. (2)** - za grudzień 2016r. – 2.156zł (decyzja nr (...)... (..));
- **D. S. (1)** - za grudzień 2014r. – 2.600zł, za kwiecień 2015r. – 2.611zł, za grudzień 2015r. – 2.442zł, za grudzień 2016r. – 2.492zł (decyzja nr (...)... (..));
- **W. S. (1)** - za grudzień 2014r. – 250zł (decyzja nr (...)... (..));
- **D. S. (2)** - za grudzień 2014r. – 1.980zł, za kwiecień 2015r. – 2.136zł, za grudzień 2015r. – 1.910zł, za grudzień 2016r. – 2.220zł (decyzja nr (...)... (..));
- **P. S.** - za grudzień 2014r. – 1.980zł i za grudzień 2016r. – 2.100zł (decyzja nr (...)... (..));
- **M. S. (2)** - za grudzień 2014r. – 1.980zł (decyzja nr (...)... (..));
- **W. S. (2)** za grudzień 2015r. – 1.250zł, za grudzień 2016r. – 2.026,67zł (decyzja nr (...)... (..));
- **G. S.** - za grudzień 2014r. – 2.100zł, za kwiecień 2015r. – 2.241,60zł, za grudzień 2015r. – 2.106zł, za grudzień 2016r. – 2.300zł (decyzja nr (...)... (..));

Organ rentowy swoje stanowisko w każdej z powyższych decyzji uzasadniał identycznie i opierał na wynikach kontroli, w trakcie której ustalił, że płatnik składek (...)przystał pracownikom świadczenia finansowane z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych z okazji Świąt Wielkanocnych w kwietniu 2015r. oraz Świąt Bożego Narodzenia w grudniu 2014r., 2015r. i 2016r. Świadczenia te przyznano jednak bez uwzględniania sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu. Płatnik składek od wartości świadczenia nie naliczył też składek na ubezpieczenia społeczne (emerytalne, rentowe, chorobowe i wypadkowe) i ubezpieczenie zdrowotne. Wobec powyższego inspektor kontroli Zakładu dokonał przypisu składek. W spółce (...)obowiązywał Regulamin Funduszu Socjalnego zatwierdzony w 2010r.

Zgodnie zaś z § 3 pkt 6 i 9 środki Funduszu przeznacza się na finansowanie (dofinansowanie):

- zapomogi pieniężnej, w związku ze zwiększonymi wydatkami rodziny w okresie świąt,
- imprez okolicznościowych wraz z zakupem drobnych upominków, w tym bonów towarowych, z okazji (...), Świąt Bożego Narodzenia i Wielkiejnocy (...).

W myśl § 5 Regulaminu przyznawanie i wysokość dofinansowania z funduszu do usług i świadczeń socjalnych dla osób uprawnionych uzależnia się od ich sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej (...).

Zgodnie z § 10 przyznanie osobom uprawnionym świadczeń z Funduszu należy do decyzji współwłaścicieli spółki i mają charakter uznaniowy.

Tabela nr 2 będąca załącznikiem do Regulaminu Funduszu Socjalnego zawiera progi dochodowe oraz wysokość dopłat dla osób uprawnionych do udzielanej pomocy rzeczowej (w tym bony towarowe) lub pieniężnej w związku ze zwiększonymi wydatkami rodziny w okresie świąt:

W trakcie kontroli inspektor kontroli Zakładu ustalił, że w grudniu 2014r. wypłacono świadczenie okolicznościowe z okazji Świąt Bożego Narodzenia:

- w kwocie 300 zł pracownikom ze stażem pracy od 1,5 roku do 2 lat (70 osób)
- w kwocie 250 zł pracownikom ze stażem pracy do 1, 5 roku (8 osób)
- w kwocie 200 zł pracownikom ze stażem pracy od 6 mc do 1,5 roku (8 osób)
- w kwocie 150 zł pracownikom ze stażem pracy do 6 mc (4 osoby)
- w kwocie 100 zł pracownikom ze stażem pracy do 3 mc (2 osoby)

Kolejna skontrolowana wypłata miała miejsce w kwietniu 2015r. i wówczas wypłacono świadczenie okolicznościowe z okazji Świąt Wielkanocnych:

- w kwocie 200 zł pracownikom ze stażem pracy powyżej 1 roku (78 osób)
- w kwocie 150 zł pracownikom ze stażem pracy od 6 mc do 1 roku (2 osoby)
- w kwocie 100 zł pracownikom ze stażem pracy do 6 mc (6 osób)
- przy podziale środków nie uwzględniono pracowników posiadających krótki okres zatrudnienia tj. do 3 mc oraz pracownika przebywającego na świadczeniu rehabilitacyjnym (13 osób).

W grudniu 2015r. wypłacono świadczenie okolicznościowe z okazji Świąt Bożego Narodzenia

- w kwocie 250 zł pracownikom (68 osób)
- w kwocie 200 zł pracownikom ze stażem pracy powyżej 6 mc (9 osób)
- w kwocie 150 zł pracownikom ze stażem pracy od 6 mc do 1 roku, przebywającym na urlopie bezpłatnym lub zwolnieniu lekarskim oraz zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy (10 osób)
- w kwocie 100 zł pracownikom ze stażem pracy do 6 mc (3 osoby)

Ostatnia skontrolowana wypłata dot. grudnia 2016r., gdy wypłacono świadczenie okolicznościowe z okazji Świąt Bożego Narodzenia:

- w kwocie 300 zł pracownikom ze stażem lat (79 osób)
- w kwocie 200 zł pracownikom przebywającym na urlopie bezpłatnym (3 osoby)
- w kwocie 150 zł pracownikom zatrudnionym w niepełnym wymiarze czasu pracy (1 osoba);
- w kwocie 100 zł pracownikom ze stażem pracy do 6 mc (1 osoba).

Przesłuchana w charakterze odpowiedzialnego pracownika płatnika składek w toku kontroli K. O. (1) zeznała, że świadczenie zostało przyznane z funduszu w oparciu o Regulamin Świadczeń Socjalnych. Poza Regulaminem płatnik

nie posiada innych uregulowań dotyczących ich dysponowaniem. Nie były składane wnioski i inna dokumentacja poza oświadczeniami o dochodach rodziny do celów przyznawania świadczeń z okazji Świąt Wielkanocnych i Świąt Bożego Narodzenia w latach 2014, 2015, 2016. Świadczenia wymienione wyżej przyznają wspólnicy firmy w oparciu o składane oświadczenia o dochodach rodziny oraz na podstawie własnej wiedzy i uzyskanych informacji od pracowników, oraz informacji, które ona posiada i przekazuje wspólnikom Spółki. Sama nie uczestniczyła w rozmowach przy przyznawaniu i podziale środków finansowanych na świadczenia z okazji Świąt Wielkanocnych i Świąt Bożego Narodzenia. Regulamin Świadczeń Socjalnych obowiązuje natomiast od 2010r. do nadal.

Przesłuchani w toku kontroli R. M. i T. S. - wspólnicy Spółki zeznali, że w grudniu 2014r., kwietniu i grudniu 2015r. oraz grudniu 2016r.

wypłacono pracownikom świadczenia pieniężne z okazji Świąt Bożego Narodzenia i Świąt Wielkanocnych z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych. Na podstawie sytuacji finansowej tj. będących w posiadaniu w puli Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych rozdysponowano środki i ustalono kwoty wyjściowe dla każdego pracownika. W grudniu 2014r. była to kwota 300 zł, w kwietniu 2015r. 200 zł, w grudniu 2015r. 250 zł, grudniu 2016r. 300 zł. Wskazali, iż w latach 2014-2016 nie wszyscy pracownicy otrzymali świadczenia z okazji Świąt Wielkanocnych i Świąt Bożego Narodzenia, ponieważ byli w zatrudnieniu bardzo krótki okres (miesiąc lub dwa) lub krótki okres faktycznie świadczyli pracę z powodu przebywania na zwolnieniu lekarskim, urlopie macierzyńskim lub urlopie wychowawczym. Świadczenia przyznawane były w oparciu o uzyskane informacje od kierowników produkcji, brygadzystów, ich sugestie i opinie na temat pracowników oraz własną (wspólników Spółki) wiedzę na temat każdego pracownika. O przyznaniu danej kwoty świadczenia decydował okres zatrudnienia w firmie, rzetelność, pracowitość, sumienność i efektywność wykonywanej pracy, podejście do pracy, punktualność, obowiązkowość, staranność, dokładność. Wymienione czynniki decydowały o wysokości przyznanego świadczenia. Widząc jak zatrudnieni pracownicy wykonują pracę wspólnicy Spółki mieli wiedzę na temat czy są efektywni, sumienni, rzetelni, obowiązkowi. Pracownicy, którzy często przebywali na urloпах bezpłatnych, zwolnieniach lekarskich, posiadali krótki okres zatrudnienia otrzymywali świadczenia w kwotach zmniejszonych adekwatnie do efektywnie przepracowanego okresu w danym roku tj. w kwotach po 100 zł, 150 zł, 200 zł, 250 zł. Różnicowanie w kwocie przyznanego świadczenia wynikało z oceny wykonywanej pracy. Całokształt wykonywanej pracy decydował o wysokości wypłaconych świadczeń. Do oceny pracownika brano pod uwagę sytuację materialną i rodzinną, którą wspólnicy Spółki znali na podstawie obserwacji i swojej wiedzy. Natomiast świadczenia wypłacone pracownikom z okazji Świąt Wielkanocnych i Świąt Bożego Narodzenia w latach 2014-2016 były formą premiowania za wykonanie pracy. Tacy pracownicy, którzy pracowali solidnie dostawali wyższą kwotę świadczenia (premii) w stosunku do tych pracowników, którzy pracowali nieefektywnie. Nieprawidłowe wykonanie pracy przez pracowników skutkowało obniżeniem wypłaconych świadczeń. Przyznanie wymienionych świadczeń pracownikom odbywało się podczas rozmów wspólników, nie sporządzano z nich protokołów, ani żadnych notatek, a świadczenia wypłacane były na podstawie listy osób pracowników, którym przyznano te świadczenia. Poza Regulaminem Funduszu Socjalnego z 2010r. nie było innych pisemnych uregulowań dotyczących tego funduszu.

Płatnik nie wniósł zastrzeżeń do protokołu kontroli. Natomiast w trakcie postępowania administracyjnego w dniu 14.11.2017r. pełnomocnik płatnika składek wniósł o ustalenie 7 dniowego terminu na wniesienie nowych wniosków dowodowych. Dnia 22.11.2017r. wpłynęły do Zakładu dwa wnioski dowodowe w postaci oświadczeń o zmianie treści wyjaśnień udzielonych w czasie kontroli płatnika składek przeprowadzonej w dniach od 23.08.2017r. do 22.09.2017r. Wniesione oświadczenia zmieniły treść zeznań R. M. oraz T. S. w taki sposób, że wycofały wcześniej złożone zeznania w zakresie stwierdzeń zawartych w protokole, w sprawie przyznania indywidualnych świadczeń z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Wspólnicy Spółki oświadczyli mianowicie, że treść sformułowań zawartych w protokole nie odpowiada ich intencjom oraz stanowi faktycznemu, jaki miał miejsce przy przyznawaniu świadczeń z funduszu socjalnego. Wskazując na takie czynniki jak okres zatrudnienia, rzetelność, sumienność czy efektywność zarówno R. M. i T. S. mieli na myśli etap decydowania o uruchomieniu środków z funduszu socjalnego w ogóle, czyli o ustaleniu i uruchomieniu globalnej kwoty do wydatkowania na świadczenia z okazji świąt. Wspólnicy Spółki oświadczyli, że indywidualne świadczenia oraz ich wysokość przyznawane były

w zależności od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osób uprawnionych do korzystania z Funduszu. Sytuacja materialna pracowników oceniana była w oparciu o złożone przez pracowników oświadczenia, sytuacja życiowa i rodzinna oceniana była na podstawie wiedzy posiadanej przez wspólników Spółki, wniosków i uwag zgłoszonych przez pracownika odpowiedzialnego za administrowanie środkami z funduszu socjalnego oraz wywiadów i opinii przełożonych, a także współpracowników. Ponadto wyjaśnili, że przyczyną rozbieżności pomiędzy intencjami, a zapisami w protokole przesłuchania sporządzonym przez inspektora kontroli Zakładu było niezrozumienie wypowiedzi, spowodowane pośpiechem, pobieżnością analizy oraz kierunkowymi pytaniami, które w ocenie każdego ze wspólników Spółki miały charakter sugestywny i wprowadzały w błąd, co w połączeniu ze stresem dało efekt w postaci opisu niezgodnego ze stanem faktycznym. Podpisując protokół przesłuchania żaden ze wspólników nie dokonał analizy zawartych w nim zapisów ponieważ w kontekście wytworzonej sytuacji uznali przesłuchanie za proceduralne, rutynowe, i mało znaczące .

Organ rentowy wskazał, że wspólnicy spółki zarówno w zeznaniach złożonych w trakcie kontroli, jak również oświadczeniach złożonych w trakcie postępowania administracyjnego podkreślali, że o przyznaniu określonej kwoty świadczenia decydowała sytuacja materialna i życiowa pracownika. Sytuacja materialna pracowników oceniana była w oparciu o złożone przez pracowników oświadczenia, sytuacja życiowa i rodzinna na podstawie wiedzy posiadanej przez wspólników Spółki, wniosków i uwag zgłoszonych przez pracownika odpowiedzialnego za administrowanie środkami z funduszu socjalnego oraz wywiadów i opinii przełożonych, a także współpracowników. Płatnik nie przedstawił jednak dokumentów potwierdzających, że sytuacja życiowa i rodzinna była badana, nie sporządzano również żadnych protokołów ani notatek ze spotkań wspólników Spółki, na których podejmowano decyzje o przyznaniu określonej kwoty świadczenia konkretnemu pracownikowi. W przedstawionej do kontroli dokumentacji płatnik nie okazał dowodów potwierdzających, że oświadczenia złożone przez pracowników były analizowane, a wielkość dochodu w nich wykazana stanowiła kryterium do przyznania świadczenia z funduszu socjalnego w określonej wysokości.

W wyniku analizy dokumentów ustalono, że najwyższe kwoty wypłaty świadczeń wynosiły w grudniu 2014r. - 300 zł i 250 zł, w kwietniu 2015r.- 200 zł, w grudniu 2015r. - 250 zł oraz w grudniu 2016r. - 300 zł. Regulamin Funduszu Socjalnego przewidywał trzy progi dochodowe: do 1000 zł dofinansowanie do 600 zł; od 1.001 zł do 2.000 zł dofinansowanie do 400 zł, powyżej 2001 zł - do 200 zł. Z przeprowadzonej analizy organ rentowy ustalił, iż płatnik składek wypłacał świadczenia w jednakowej wysokości (przeanalizowano kwotę najwyższego świadczenia, które stanowiło 75% wypłacanych świadczeń w danym miesiącu) pracownikom o różnych dochodach. Ponadto w grudniu 2014r., 2015r. i 2016r. dokonano wypłaty świadczeń w wyższej kwocie, niż określono to w Regulaminie Świadczeń Socjalnych - dotyczy pracowników osiągających dochód powyżej 2001zł - przysługiwało świadczenie do 200 zł). Również pracownicy o skrajnie różnym dochodzie otrzymywali świadczenie w takiej samej wysokości, pracownicy o niższych dochodach otrzymywali niższe świadczenie, pracownicy o wyższych dochodach otrzymywali wyższe świadczenie. Z ustaleń organu rentowego wynikało, że wypłacono wyższe świadczenie niż określa to obowiązujący u płatnika składek Regulamin Świadczeń Socjalnych. Z tego wynikało, że o wysokości przyznanego świadczenia decydowały inne czynniki niż kryterium socjalne, tj. że decydował okres zatrudnienia w firmie, rzetelność, pracowitość, sumienność i efektywność wykonywanej pracy. Płatnik składek wypłacając świadczenia ze środków Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych w praktyce nie stosował zasady uzależniającej wysokość świadczeń od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu, o której mowa zarówno w ustawie o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych jak i w Regulaminie obowiązującym u płatnika składek.

Odwołanie od wszystkich powyższych decyzji złożył płatnik składek (...). Były one identyczne w swojej treści co do wniosków i zarzutów. Odwołujący domagał się zmiany zaskarżonej decyzji i ustalenia, że wypłacone zapomogi z okazji świąt ustawowych nie stanowią podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne. Wskazywał, że zgodnie z obowiązującym u niego regulaminem zakładowego funduszu świadczeń socjalnych środki funduszu mogły być przeznaczone na cele socjalne związane ze świętami Bożego Narodzenia i Wielkanocnymi. Skoro świadczenia były wypłacone z zakładowego funduszu świadczeń socjalnych, to przesądza o tym, że kwoty wypłaconych świadczeń nie powinny stanowić podstawy wymiaru składek odprowadzanych do ZUS. Organ rentowy nie podważył bowiem skutecznie, że płatnik składek realizując postanowienia Regulaminu Zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w

okresach objętych zaskarżoną decyzją, wypłacił pracownikom świadczenia pieniężne z tytułu zwiększonych potrzeb z okazji świąt Bożego Narodzenia i świąt Wielkanocnych w różnych wysokościach, a źródłem tych świadczeń były środki zakładowego funduszu świadczeń socjalnych zgromadzone na odrębnym rachunku bankowym. Powyższe okoliczności są udokumentowane, znajdują pełne odzwierciedlenie w dokumentacji księgowej i nie zostały zakwestionowane przez inspektora kontroli ZUS.

W tych okolicznościach należało przyjąć, że wypłacane pracownikom świadczenia były przychodem w rozumieniu 2 pkt 19 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej w sprawie szczegółowych zasad ustalenia podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne i nie stanowią podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne, odprowadzanych do ZUS. Środki wydatkowane w formie świadczeń pieniężnych (zapomóg) zostały wypłacone z zasobów funduszu świadczeń socjalnych i zgodnie z postanowieniami Regulaminu Zakładowego Funduszu świadczeń socjalnych ich celem było zaspokojenie potrzeb pracowników związanych ze zwiększonymi wydatkami świątecznymi, a więc z założenia na cele socjalne. Świadczenia wypłacane były najwyżej dwa razy w roku w czasie świątecznym i w różnej wysokości. Organ rentowy nie kwestionował treści Regulaminu, celu przyznania świadczeń, jak też okoliczności, że pomoc w postaci zwiększonych wydatków na święta mieści się w ramach pomocy socjalnej w rozumieniu art. 2 pkt 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, a zastrzeżenia skoncentrował wokół rzeczywistych kryteriów przyznawania indywidualnych świadczeń w określonej wysokości, do czego nie ma kompetencji ustawowej.

Odwołująca spółka wskazywała, że ustawa nie nakazuje pracodawcy formułowania określonych kryteriów, jak również nie określa procedury dysponowania środkami funduszu, pozostawiając te kwestie dobrowolnej decyzji pracodawcy, a stawia jedynie wymóg uzależniania świadczeń z funduszu od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej oraz wymóg określenia zasad i warunków korzystania ze środków funduszu. Analiza realności kryterium przyznawania świadczeń ma istotne znaczenie jedynie w przypadku, gdy budzi wątpliwości realizacja przez pracodawcę celu socjalnego świadczenia, natomiast brak dotrzymania przez pracodawcę ustalonych w regulaminie kryteriów przyznania świadczenia, przy ewidentnej realizacji celu socjalnego świadczenia w żadnym razie nie może dyskredytować świadczenia i arbitralnie przesądzać o zaniechaniu realizacji celów socjalnych, a tym samym o wynagrodzeniowej naturze świadczenia.

W tym zakresie odwołująca się spółka powołała się na stanowisko wyrażne przez Sąd Apelacyjny w Szczecinie w wyroku z dnia 03.07.2013r., sygn. akt III AUa 99/2013, który w podobnej sprawie stwierdził między innymi, iż ustawa nie nakazuje pracodawcy formułowania określonych kryteriów, nie formułuje też procedury dysponowania środkami funduszu. Pozostawiając te kwestie dobrowolnej decyzji pracodawcy stawia jedynie wymóg uzależniania świadczeń z funduszu od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej oraz wymóg określenia zasad i warunków korzystania ze środków funduszu. Zdaniem Sądu Apelacyjnego przepisy prawa pozwalają na wniosek, że analiza realności kryterium przyznawania świadczeń jest o tyle istotna, o ile budzi wątpliwości realizacja przez pracodawcę celu socjalnego świadczenia, natomiast brak dotrzymania przez pracodawcę ustalonych w regulaminie kryteriów przyznania świadczenia, przy ewidentnej realizacji celu socjalnego świadczenia w żadnym razie nie może dyskredytować świadczenia i arbitralnie przesądzać o zaniechaniu realizacji celów socjalnych, a tym samym o wynagrodzeniowej naturze świadczenia. Należy przy tym podkreślić, że jedyna sankcja ustawowo sformułowana za naruszenie przepisów ustawy sprowadza się do art 8 ust. 3. Związkom zawodowym przysługuje prawo wystąpienia do sądu pracy z roszczeniem o zwrot Funduszowi środków wydatkowanych niezgodnie z przepisami ustawy lub o przekazanie należnych środków na Fundusz oraz art. 12a. Kto, będąc pracodawcą lub będąc odpowiedzialnym, w imieniu pracodawcy, za wykonywanie przepisów ustawy, nie wykonuje przepisów ustawy albo podejmuje działania niezgodne z przepisami ustawy, podlega karze grzywny; W sprawach, o których mowa w ust. 1, orzeka się na podstawie wniosku pochodzącego od właściwego organu Państwowej Inspekcji Pracy w trybie określonym przepisami Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia. Nawet w przypadku naruszenia przepisów ustawy w zakresie stosowania kryteriów wymaganych ustawę, co zdaniem organu rentowego nastąpiło, choć nie zostało dostatecznie wykazane, to jedyna sankcja ustawowo sformułowana za naruszenie przepisów sprowadza się do art. 8 ust. 3 ustawy, zgodnie z którym związkom zawodowym przysługuje prawo wystąpienia do sądu pracy z roszczeniem o

zwrot Funduszowi środków wydatkowanych niezgodnie z przepisami ustawy. Organ rentowy nie ma w tym zakresie legitymacji ustawowej do badania i w tym kontekście zawarte w uzasadnieniu decyzji analizy pozostają bez znaczenia oraz stanowią o przekroczeniu przez organ rentowy posiadanych uprawnień.

W odpowiedziach na odwołania organ rentowy każdorazowo wnosił o ich oddalenie i zasądzenie od odwołującej spółki zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. Argumentował, iż spór w niniejszej sprawie sprowadza się do kwestii interpretacyjnych, a ściśle do subsumcji i art. 8 ust. 1 i ust. 2 w zw. z art. 2 pkt 1 ustawy z dnia 4.03.1994r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych w związku z art. 83 ust. 1 pkt. 3 w związku z art. 18 ust. 1 i art. 32 ustawy z dnia 13.10.1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych w związku z § 2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia z dnia 18.12.1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe. Dodatkowo wskazał, iż fakt wypłaty dodatkowego wynagrodzenia (przez płatnika określone jako świadczenia z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych) został przyznany, a jako taki zgodnie z art. 229 kpc nie podlega dowodzeniu. Wskazał również na zeznania T. S., że świadczenia wypłacone pracownikom z okazji Świąt Wielkanocnych i Świąt Bożego Narodzenia w latach 2014-2016 były formą premiowania za wykonanie pracy. Pracownicy, którzy pracowali solidnie dostawali wyższą kwotę świadczenia (premię) w stosunku do tych pracowników, którzy pracowali nieefektywnie. Nieprawidłowe wykonanie pracy przez pracowników skutkowało obniżeniem wypłaconych świadczeń. Przyznanie wymienionych świadczeń pracownikom odbywało się podczas rozmów wspólników, nie sporządzano protokołów, ani żadnych notatek z tych posiedzeń. a świadczenia wypłacane były na podstawie listy osób pracowników, którym przyznano te świadczenia. Poza Regulaminem Funduszu Socjalnego z 2010r. nie było innych pisemnych uregulowań dotyczących tego funduszu. Organ rentowy wskazywał, iż wspólnicy zmienili swoje stanowisko, jednak zgromadzony materiał dowodowy i przeprowadzona analiza jednoznacznie wskazywały, że o wysokości przyznanego świadczenia decydowały inne czynniki niż kryterium socjalne, tj. decydował okres zatrudnienia w firmie, rzetelność, pracowitość, sumienność i efektywność wykonywanej pracy. Z tego powodu Zakład dał wiarę zeznaniom złożonym przez R. M. i T. S. w toku kontroli, nie zaś oświadczeniom złożonym przez wspólników Spółki w trakcie postępowania administracyjnego.

W ocenie organu rentowego pracodawca stojąc na straży prawidłowości rozdysponowania środków z funduszu socjalnego ma prawo ustalać kryteria, jednakże nie może dokonywać dystrybucji w sposób dowolny. Jeśli zatem świadczenia nie zostaną przyznane zgodnie z wymogami art. 8 ust. 1 ustawy o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych, tj. z uwzględnieniem sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z funduszu, to przychody te nie mają przymiotu świadczeń socjalnych, a zatem nie podlegają zwolnieniu - mimo, że są przyznane z odpowiedniego funduszu - od oskładkowania (tak też w wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26 sierpnia 2014 r. sygn. akt III AUa 2369/13).

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia z dnia 18.12.1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe, podstawy wymiaru nie stanowią świadczenia finansowane ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych. Przepis ten nie tylko wskazuje źródło finansowania tych świadczeń, ale odnosi się również do zasad ich wypłacania. Skoro są to świadczenia przyznawane „w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych”, to kryteria sytuacji socjalnej muszą być obiektywne i sprawdzalne - skoro środki z funduszu mają łagodzić różnice w poziomie życia pracowników i ich rodzin. Przy ocenie sytuacji materialnej pracownika należy odnosić się do całej rodziny i należy brać pod uwagę dochody pracownika osiągnięte poza zakładem pracy, a także dochody członków rodziny, pozostających we wspólnym gospodarstwie z pracownikiem (Wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z 14 marca 2013 r. III AUa 1269/12).

Odnośnie zarzutu braku kompetencji organu rentowego do wydania zaskarżonych decyzji, Zakład wskazał na jego bezpodstawność. Zgodnie bowiem z art. 17 ust. 1 ustawy systemowej płatnicy składek w stosunku do wymienionych w tym przepisie grup ubezpieczonych, wśród których znajdują się pracownicy, są zobowiązani do obliczania, rozliczania i przekazywania, składek na ubezpieczenia społeczne zarówno w części, która jest finansowana przez nich, jak i w części finansowanej przez ubezpieczonych. Natomiast w art. 86 ust. 1 ww. ustawy postanowiono, iż kontrolę wykonywania zadań i obowiązków w zakresie ubezpieczeń społecznych przez płatników składek przeprowadzają inspektorzy kontroli Zakładu. Z kolei ust. 2 pkt 2 art. 86 ustawy stanowi, iż przeprowadzana przez ZUS kontrola może obejmować w

szczególności prawidłowość i rzetelność obliczania, potrącania i opłacania składek oraz innych składek i wpłat, do których pobierania zobowiązany jest Zakład.

Organ rentowy w ramach art. 41 ust. 2 i 13 ustawy może kwestionować wysokość wynagrodzenia stanowiącego podstawę wymiaru składki, jeżeli okoliczności sprawy wskazują na to, że nie są one zgodne ze stanem faktycznym. Zgodnie z art. 18 ust. 1 i ust. 2 w zw. z art. 20 ustawy systemowej, podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi przychód, o jakim mowa w art. 4 pkt 9 i 10 tej ustawy. Zaś zgodnie z treścią powołanego wyżej art. 9 pkt 4 cyt. ustawy, użyte w niej określenie przychód oznacza przychody w rozumieniu ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz.U. z 2012 r. 361 j.t.).

Treść art. 12 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, nie pozostawia żadnych wątpliwości, że wartość spornych w niniejszej sprawie świadczeń, które ubezpieczeni uzyskali od odwołującego płatnika, stanowi przychód tych pracowników, od którego należy naliczyć i pobrać składki na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenie zdrowotne.

Postanowieniami z dnia 23.02.2018r. wszystkie odwołania połączono do wspólnego rozpoznania z uwagi na tożsamość faktyczną i prawną.

Sąd Okręgowy ustalił i zważył, co następuje:

W przedmiotowej sprawie rozstrzygnięcia wymagało czy (...)przyznając pracownikom świadczenia pieniężne z okazji świąt wielkanocnych i Bożego Narodzenia z Zakładowego Funduszu Świadczeń Socjalnych, nie naruszyła przepisów ustawy z dnia 04.03.1994r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych (t.j. Dz.U. z 1996r. Nr 70. poz. 335 ze zm.) i rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18.12.1998r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia emerytalne i rentowe (Dz. U. Nr 161, poz. 1106 ze zm.), w szczególności § 2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia, w którym wskazano, że podstawy wymiaru składek nie stanowią świadczenia finansowane ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych.

Fundusz świadczeń socjalnych jest instytucją prawną, która ma łagodzić różnice w poziomie życia pracowników i ich rodzin, a także emerytów i rencistów. Jest on wyrazem funkcji społecznej zakładu pracy, zaś jego adresatami są zwłaszcza rodziny o najniższych dochodach.

Ustawa z dnia 04.03.1994r. o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych określa zasady tworzenia przez pracodawców zakładowego funduszu świadczeń socjalnych i zasady gospodarowania środkami tego Funduszu, przeznaczonego na finansowanie działalności socjalnej organizowanej na rzecz osób uprawnionych do korzystania z Funduszu, na dofinansowanie zakładowych obiektów socjalnych oraz na tworzenie zakładowych żłobków, klubów dziecięcych, przedszkoli oraz innych form wychowania przedszkolnego. Według art. 2 pkt 1 ustawy, działalność socjalna stanowią usługi świadczone przez pracodawców na rzecz różnych form wypoczynku, działalności kulturalno-oświatowej, sportowo-rekreacyjnej, opieki nad dziećmi w żłobkach, klubach dziecięcych, przedszkolach oraz innych formach wychowania przedszkolnego, udzielanie pomocy materialnej - rzeczowej lub finansowej, a także zwrotnej lub bezzwrotnej pomocy na cele mieszkaniowe na warunkach określonych umową. Stosownie natomiast do art. 2 ust. 6 ustawy, osobami uprawnionymi do korzystania z Funduszu są pracownicy i ich rodziny, emeryci i renciści - byli pracownicy i ich rodziny oraz inne osoby, którym pracodawca przyznał, w regulaminie, o którym mowa w art. 8 ust. 2, prawo korzystania ze świadczeń socjalnych finansowanych z Funduszu. Pracodawca w regulaminie uzgodnionym z zakładowymi organizacjami związkowymi - ustala między innymi warunki korzystania przez osoby uprawnione z usług i świadczeń finansowanych z Funduszu. Treść art. 8 ust. 1 ustawy uzasadnia przy tym tezę, że pracodawca nie może ustalić tych warunków według wybranych przez siebie kryteriów, z pominięciem naczelnej zasady wyrażonej w tym przepisie, tej mianowicie, że przyznawanie ulgowych usług i świadczeń oraz wysokość dopłat z Funduszu zostało uzależnione wyłącznie od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej do korzystania z Funduszu. Jak z przedstawionej regulacji wynika, ustawa o zakładowym funduszu świadczeń socjalnych nie upoważnia do tworzenia takich zasad podziału funduszu socjalnego, które pozostawałyby w sprzeczności z jej art. 8 ust. 1, ten zaś przepis wyraźnie powiązał zasady korzystania z ulgowych usług i świadczeń z sytuacją życiową, rodzinną i materialną osób uprawnionych. Jest to tzw. kryterium socjalne, którego przyjęcie przez ustawodawcę prowadzi do wniosku, że jest

wykluczone przyznawanie ulgowych usług i świadczeń z Funduszu ogółowi zatrudnionych w tej samej wysokości, według zasady "każdemu po równo". Doświadczenie życiowe pokazuje zarazem, że jest mało prawdopodobne, by dwie osoby uprawnione pozostawały w jednakowej sytuacji materialnej, życiowej i rodzinnej, a tylko taka (lub bardzo zbliżona) pozwalałaby na przyznanie świadczeń w tej samej wysokości. Tym bardziej więc możliwość taką należy wyłączyć, gdy uprawnionymi jest kilka, kilkanaście czy kilkadziesiąt osób (tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu wyroku z dnia 20.08.2001r. sygn. I PKN 579/00, LEX 78999). Zatem całość regulacji zawartej w art. 8 ustawy uprawnia do konkluzji, że pracodawca nie może wydatkować środków Funduszu niezgodnie z treścią regulaminu zakładowej działalności socjalnej, natomiast postanowienia regulaminu nie mogą być sprzeczne z zasadą przyznawania świadczeń według kryterium socjalnego.

Treść regulaminu ZFŚS obowiązującego u odwołującego się płatnika składek nie budziła zastrzeżeń, ani wątpliwości. Na marginesie należało również wskazać, iż zgodnie z art. 9 § 1 KP przez prawo pracy rozumie się przepisy Kodeksu pracy oraz innych ustaw i aktów wykonawczych określające prawa i obowiązki pracowników i pracodawców, a także - oprócz postanowień układów zbiorowych pracy i innych opartych na ustawie porozumień zbiorowych - postanowienia regulaminów i statutów określające prawa i obowiązki stron stosunku pracy. Wprawdzie według art. 87 Konstytucji postanowienia zawarte w regulaminach nie stanowią źródła powszechnie obowiązującego prawa w Rzeczypospolitej Polskiej, to jednak obowiązują w określonych w nich zakładach pracy i z mocy art. 9 §1 KP regulują prawa i obowiązki stron, tak jak normy prawne o randze ustawowej. Dlatego też, oprócz przepisów regulujących kwestie związane z zakładowymi funduszami świadczeń socjalnych należało mieć również na względzie charakter regulaminu gospodarowania funduszem socjalnym obowiązującego w(...)w spornym okresie i traktować go jako pozaustawowe - lecz obowiązujące - prawo pracy.

Wspomniany regulamin zawierał ogólne zasady przyznawania ulgowych świadczeń. Przyznawanie świadczeń oraz wysokość dopłaty z Funduszu uzależnione było od sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej osoby uprawnionej. Natomiast podstawą pomocy socjalnej finansowanej z Funduszu stanowił wniosek osoby uprawnionej, poparty jej oświadczeniem o wysokości dochodu, przypadającego na osobę w rodzinie.

Mając powyższe na uwadze stwierdzić należy, iż przedmiotowe świadczenia wypłacane z okazji świąt, mogły być przyznawane osobom uprawnionym (zainteresowanym) po złożeniu przez nich wniosków, a następnie przeanalizowaniu ich sytuacji życiowej, rodzinnej i materialnej, czyli po uwzględnieniu tzw. kryterium socjalnego. Analiza okoliczności sprawy wskazuje, iż te warunki nie były spełnione. Co prawda pracownicy składali wnioski o wypłatę świadczeń z funduszu oraz oświadczenia o wysokości dochodu przypadającego na jednego członka rodziny, to jednak kryterium określającym prawo do świadczenia i jego wysokość obejmowało takie okoliczności jak staż zatrudnienia, jakość pracy czy wymiar nieobecności oraz podstawy tych nieobecności. Na taki system podziału środków z Funduszu wskazywali sami odwołujący w trakcie zeznań uzyskanych od nich w trakcie kontroli przeprowadzonej przez Zakład. Sąd nie dał wiary ich późniejszym oświadczeniom, w których odwołali swoje stanowisko w tym zakresie, tłumacząc sugerowaniem odpowiedzi przez osobę kontrolującą, czy też zdenerwowaniem wynikłym z samego faktu kontroli. Sąd nie uznał za wiarygodne ich późniejszych oświadczeń, czy też zeznań złożonych w toku postępowania sądowego. W tym zakresie Sąd opierał się na innych okolicznościach wskazujących, iż podział środków z funduszu nie opierał się na zastosowaniu kryterium socjalnego. Obrazuje to zestawienie zawarte w uzasadnieniu decyzji organu rentowego, z którego wynikało, że płatnik wypłacał świadczenia w jednakowej wysokości pracownikom o różnych dochodach. Dotyczyło to sytuacji 75% załogi i trudno, aby z racji na różny poziom dochodów, aż tak duża liczba pracowników była uprawniona do świadczenia w jednakowej kwocie. W toku postępowania pracodawca wskazywał na posiadanie wiedzy o sytuacji socjalnej pracowników, ich sytuacji osobistej i rodzinnej. Dbał też o zapewnienie nie tylko pracownikom właściwego zabezpieczenia socjalnego w trudnych sytuacjach życiowych, związanych ze stanem zdrowia czy zdarzeniami losowymi. Okoliczność ta nie była przedmiotem badania przez Sąd i nie miała większego znaczenia przy rozstrzygnięciu w sprawie. Istotne bowiem w sprawie było, czy kryteria wynikające z zapisów Regulaminu Funduszu Socjalnego były podstawą do rozdysponowania na pracowników środków z tego Funduszu. Kryteria stosowane przez pracodawcę, być może w jego przeświadczeniu miały wspomóc pracowników w różnych trudnych sytuacjach związanych ze świętami Bożego Narodzenia czy Wielkanocy, jednak przyjęta przez

pracodawcę forma podziału w oparciu o ogólnie pojętą jakość pracy, staż zatrudnienia czy nieobecność w pracy, nie mogła być realizowana ze środków Funduszu Świadczeń Socjalnych. Fundusz ten nie stanowi rezerwuaru, z którego pracodawca może dodatkowo czerpać środki, aby premiować pracowników, ale ma służyć wspomaganiu pracowników z racji na ich sytuację socjalną. Konieczne jest stosowanie określonych kryteriów socjalnych, a nie tych, przyjętych przez pracodawcę. Być może w odczuciu odwołującego były one właściwe i w efekcie miały wspomóc jego pracowników, jednak zapisy prawne dotyczące dystrybucji środków z Funduszu nie przewidują takiej dowolności. Za takie działanie konsekwencje ponosi pracodawca.

Nie ma również podstaw, aby przyjąć, że można stosować kryterium socjalne w sposób dorozumiany. Za chybione należy uznać stanowisko współników odwołującej się spółki, iż podział środków z Funduszu został dokonany przy zastosowaniu kryterium socjalnego, a argumenty przez nich przedstawiane były nie do zaakceptowania. Trudno bowiem oceniać sposób, w jaki pracodawca rzekomo recenzował sytuację materialną i osobista pracowników. Ponadto rzeczywiste zastosowanie takiego dodatkowego wyznacznika musiałyby skutkować szerokim zróżnicowaniem wysokości wypłaconych kwot, a tak jednak nie było.

Konkludując, sporne świadczenia zostały wypłacone wprawdzie z funduszu socjalnego, lecz nie na warunkach wynikających z przepisów prawa regulujących wypłatę świadczeń z funduszu socjalnego, a więc nie mogą one zostać uznane za świadczenia finansowane ze środków przeznaczonych na cele socjalne w ramach zakładowego funduszu świadczeń socjalnych w rozumieniu §2 ust. 1 pkt 19 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 18.12.1999r. w sprawie szczegółowych zasad ustalania podstawy wymiaru składek na ubezpieczenie emerytalne i rentowe. Przedmiotowe świadczenia należało zatem zaklasyfikować jako świadczenia dodatkowe pracodawcy, nie zaś świadczenie z funduszu świadczeń socjalnych, ze wszystkimi tego konsekwencjami prawnymi tak wobec pracowników, jak wobec płatnika składek i jednocześnie pracodawcy, który co prawda administruje funduszem, jednak nie może tego czynić z pominięciem ustawy i przez swoje działania uszczuplać funduszu socjalnego przeznaczonego dla załogi. Skoro wypłata świadczeń nie miała charakteru socjalnego, gdyż nie była powiązana z kryterium socjalnym, należało uznać je za przychód w rozumieniu art. 12 ust. 1 ustawy z dnia 26.07.1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych, który to przychód stanowi podstawę wymiaru składek na ubezpieczenie społeczne i zdrowotne.

W związku z powyższym decyzje ZUS należało uznać za prawidłowe i na podstawie art. 477¹⁴ §1 kpc orzec jak w punkcie 1 wyroku oddalając odwołania.

O kosztach procesu Sąd orzekł zgodnie z wynikiem sprawy, na podstawie art. 98 § 1 i 3 kpc oraz § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (t.j. z 2018r. Dz. U. poz. 265 ze zm.). Wysokość wartości przedmiotu sporu ustalono poprzez zsumowanie kwot stanowiących różnice w należnych składkach na ubezpieczenie społeczne, zdrowotne, Fundusz Pracy i FGŚP we wszystkich sprawach, które wyniosły łącznie 37.320,38zł. Od tej więc wartości zasądzono koszty zastępstwa procesowego, a nie od każdej z osobna spraw z odwołania spółki.

PW/mt